

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

9. december 2010*

I sag C-163/09,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) ved afgørelse af 24. april 2009, indgået til Domstolen den 8. maj 2009, i sagen:

Repertoire Culinaire Ltd

mod

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

har

* Processprog: engelsk.

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne D. Šváby, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), E. Juhász og J. Malenovský,

generaladvokat: J. Kokott
justitssekretær: fuldmægtig N. Nanchev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. juni 2010,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Repertoire Culinaire Ltd ved avocat P. Dewast og barrister H. Mercer

— den franske regering ved B. Cabouat, som befuldmægtiget

— den polske regering ved M. Dowgielewicz, som befuldmægtiget

— den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget

— Europa-Kommissionen ved R. Lyal og A. Sauka, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. juli 2010,

afsagt følgende

Dom

- ¹ Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 20, første led, samt artikel 27, stk. 1, litra e) og f), i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 21).
- ² Anmodningen er indgivet under en sag mellem Repertoire Culinaire Ltd (herefter »Repertoire Culinaire«) og Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (herefter »Commissioners«) vedrørende afgiftsreglerne for alkohol i vin, portvin og cognac til madlavning.

Retsforskrifter

EU-retlige forskrifter

3 I 3., 4., 18.-20., 22. og 23. betragtning til direktiv 92/83 anføres, at:

»for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bør der fastsættes fælles definitioner for alle de pågældende produkter

sådanne definitioner bør baseres på definitionerne i den udgave af den kombinerede nomenklatur, der gælder på datoen for dette direktivs vedtagelse

[...]

medlemsstaterne bør have mulighed for at tilbagebetale punktafgiften på alkoholholdige drikkevarer, der er blevet uegnede til konsum

det er nødvendigt på fællesskabsplan at fastsætte, hvilke fritagelser der kan indrømmes varer, der transporteres mellem medlemsstaterne

medlemsstaterne bør dog have mulighed for at anvende fritagelser, som er betinget af den endelige brug på deres eget område

[...]

medlemsstaterne bør råde over midler, som gør det muligt at hindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug, der kunne opstå i forbindelse med fritagelser

medlemsstaterne bør have mulighed for at gennemføre de i dette direktiv omhandlede fritagelser ved hjælp af tilbagebetaling«.

4 Direktivets artikel 19, stk. 1, fastsætter følgende:

»Medlemsstaterne pålægger ethanol en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.«

5 Direktivets artikel 20 bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved »ethanol«

— alle varer med et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., som henhører under KN-kode 2207 og 2208, selv når disse varer indgår i en vare, der henhører under et andet KN-kapitel

[...]«

6 Direktivets artikel 27, stk. 1, litra e) og f), har følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaterne fritager produkter, der er omfattet af dette direktiv, for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, når de

[...]

e) anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol.

- f) direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter.«

- 7 Artikel 27, stk. 6, i direktiv 92/83 har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne kan gennemføre de ovenfor nævnte fritagelser ved at tilbagebetale erlagte punktafgifter.«

Nationale bestemmelser

- 8 Section 4 i finansloven af 1995 (Finance Act 1995) fastsætter en mekanisme med tilbagebetaling af punktafgift på afgiftspligtig spiritus, som er blevet anvendt til fremstilling af fødevarer, der har et alkoholindhold på ikke mere end fem liter alkohol pr. 100 kg fødevarer.
- 9 Tilbagebetalingen sker efter anmodning fra visse kategorier af personer og gives ikke for beløb under 250 GBP.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 10 Repertoire Culinaire driver engrosvirksomhed med fødevarer.
- 11 Den 10. juli 2002 kontrollerede toldere ved Commissioners en sættevognstrækker med anhænger i toldkontrolzonen i Coquelles (Frankrig).
- 12 Vedrørende køretøjets last fremlagde føreren af køretøjet et dokument, som viste elleve paller med vin til madlavning, og som angav Repertoire Culinaire som modtager af lasten.
- 13 Ifølge den tolder, der foretog en undersøgelse af lasten, bestod denne af 2 800 liter hvidvin med et alkoholindhold på 11 % vol., 2 800 liter rødvin med et alkoholindhold på 11 % vol., 160 liter portvin med et alkoholindhold på 19 % vol. og 80 liter cognac med et alkoholindhold på 40 % vol.
- 14 Varerne blev tilbageholdt med den begrundelse, at det ikke var godtgjort, at der var afregnet punktafgift til de kompetente myndigheder i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.
- 15 Undersøgelser iværksat af National Discreditation Team (den nationale undersøgelsesmyndighed) fandt, at der var »ingredienser« i de tilbageholdte alkoholholdige drikkevarer.

- 16 Efter disse undersøgelser blev nævnte varer den 16. juli 2002 beslaglagt som prisgivne varer.
- 17 Repertoire Culinaire fik meddelelse om denne beslaglæggelse ved brev af samme dato og anmodede den 2. august 2002 om udlevering af sine varer.
- 18 Commissioners afslog denne anmodning ved skrivelse af 28. august 2002.
- 19 Repertoire Culinaire indgav en administrativ klage til prøvelse af afslaget.
- 20 Ved skrivelse af 17. oktober 2002 meddelte Commissioners Repertoire Culinaire, at der var foretaget en fornyet undersøgelse, hvorved afgørelsen om ikke at udlevere de pågældende varer var blevet opretholdt, idet disse varer var underlagt punktafgift i Det Forenede Kongerige.
- 21 Den 4. november 2002 anlagde Repertoire Culinaire sag ved den forlæggende ret til prøvelse af afgørelsen af 17. oktober 2002.
- 22 First-tier Tribunal (Tax Chamber) har på denne baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Er vin til madlavning og portvin til madlavning underlagt punktafgift i henhold til direktiv [92/83] i importmedlemsstaten, idet de er omfattet af definitionen af »ethanol« i artikel 20, første led, i [dette] direktiv [...]?

- 2) Er det foreneligt med medlemsstatens forpligtelse til at gennemføre fritagelsen i artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83, sammenholdt med artikel 27, stk. 6, og/eller med artikel 28 EF og/eller med den direkte virkning af denne forpligtelse og/eller med principperne om ligebehandling og om proportionalitet, at begrænse fritagelsen for vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning til tilfælde, hvor alkoholholdige drikkevarer er blevet anvendt som en ingrediens, og at begrænse ansøgerne om fritagelse til de personer, som har anvendt de alkoholholdige drikkevarer som en ingrediens til fremstilling af levnedsmidler, og/eller de personer, som driver engroshandel med sådanne levnedsmidler, og/eller de personer, som har fremstillet eller tilberedt sådanne levnedsmidler med henblik på engroshandel, og opstille de yderligere betingelser, at krav skal fremsættes inden for et samlet tidsrum på fire måneder fra punktafgiftsbetalingen, og at tilbagebetalingsbeløbet ikke må være under 250 GBP?
- 3) Skal vin til madlavning og portvin til madlavning, hvis de er pålagt afgift i henhold til artikel 20, første led, i direktiv 92/83, og/eller cognac til madlavning, som er omhandlet i denne sag, behandles som fritaget for punktafgift på tilberedningsstedet i henhold til artikel 27, stk. 1, litra f), [i direktiv 92/83 eller alternativt samme artikels stk. 1, litra e)]?
- 4) I lyset af artikel 10 EF og 28 EF hvilken virkning, om nogen, har det så på medlemsstaternes forpligtelser i henhold til [artikel 20 og artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 eller alternativt samme artikels stk. 1, litra e)], hvis vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning er blevet frigivet af den medlemsstat, hvor de blev fremstillet, fra punktafgiftsordningen i henhold til [Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1)] til fri omsætning inden for Den Europæiske Union?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Om det første spørgsmål

- 23 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 20, første led, i direktiv 92/83 skal fortolkes således, at bestemmelsens definition af »ethanol« finder anvendelse på vin til madlavning og portvin til madlavning.
- 24 Det bemærkes, at vin til madlavning og portvin til madlavning som næringsmidler, der henhører under kapitel 21 i den kombinerede nomenklatur, der er bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), i den affattelse, der fremgår af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991 (EFT L 259, s. 1), indeholder ethanol, der henhører under pos. 2208 i denne nomenklatur, og som, eftersom denne type alkohol har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2% vol., er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 20, første led, i direktiv 92/83 (jf. dom af 12.6.2008, sag C-458/06, *Gourmet Classic*, Sml. I, s. 4207, præmis 35 og 36).
- 25 Det er herved utvivlsomt, at den i hovedsagen omhandlede vin til madlavning og portvin til madlavning har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2% vol., og at den er fremstillet af alkoholholdige drikkevarer, der er underlagt den harmoniserede punkt-afgift i henhold til nævnte direktiv, dvs. vin og portvin.
- 26 Det bemærkes endvidere, at for så vidt som artikel 20, første led, i direktiv 92/83 finder anvendelse, selv når de varer, der er omfattet af bestemmelsen, indgår i en vare

enhørende under et andet kapitel i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilaget til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 2587/91, er den omstændighed, at vin til madlavning og portvin til madlavning som sådan anses for at være næringsmidler, der henhører under kapitel 21 i denne nomenklatur, uden betydning for, om denne bestemmelse finder anvendelse på den ethanol, som disse indeholder (jf. Gourmet Classic-dommen, præmis 36-38).

- 27 Det samme gælder det forhold, at denne vin til madlavning og portvin til madlavning er uegnede som drikkevarer.
- 28 Det fremgår nemlig bl.a. af artikel 27, stk. 1, i direktiv 92/83, sammenholdt med 18. og 20. betragtning til direktivet, at sådanne omstændigheder ikke har nogen betydning for så vidt angår varers fritagelse for den harmoniserede punktafgift.
- 29 Det bemærkes desuden, at det følger af selve titlen på direktiv 92/83, at dette har til formål at harmonisere punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer i almindelighed.
- 30 Det første spørgsmål skal herefter besvares med, at artikel 20, første led, i direktiv 92/83 skal fortolkes således, at bestemmelsens definition af »ethanol« finder anvendelse på vin til madlavning og portvin til madlavning.

Om det tredje spørgsmål

- 31 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den i hovedsagen omhandlede vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning, i tilfælde af at disse er pålagt harmoniseret punktafgift i henhold til direktiv 92/83, skal fritages for punktafgift som varer anvendt til at fremstille aromastoffer i henhold til direktivets artikel 27, stk. 1, litra e), eller som varer anvendt til fremstilling af levnedsmidler i henhold til samme artikels stk. 1, litra f).
- 32 Selv om det ikke kan udelukkes, at vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning kan anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 27, stk. 1, litra e), i direktiv 92/83, er varerne i hovedsagen ikke bestemt til en sådan anvendelse.
- 33 Det fremgår således af forelæggelsesafgørelsen, at den i hovedsagen omhandlede vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning ikke anvendes til at fremstille aromastoffer, men til at fremstille levnedsmidler, idet den anvendes som en ingrediens i fødevarer.
- 34 Medmindre de i hovedsagen omhandlede varer anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer, henhører de følgelig i princippet under artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83.

- 35 Det må her påpeges, at for så vidt angår en eventuel fritagelse for harmoniseret punktafgift for vin til madlavning har Domstolen nemlig allerede fastslået, at den relevante bestemmelse i princippet er artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 (Gourmet Classic-dommen, præmis 39).
- 36 Det tredje spørgsmål skal herefter besvares med, at under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende henhører fritagelsen for harmoniseret punktafgift af vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning under artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83.

Om det fjerde spørgsmål

- 37 Med det fjerde spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den omstændighed, at varer som den i hovedsagen omhandlede vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning er blevet anset for ikke at have været pålagt punktafgift eller for at være fritaget herfor i henhold til direktiv 92/83 og er overgået til forbrug i den medlemsstat, hvor de er blevet fremstillet, har betydning for en anden medlemsstats eventuelle anvendelse af samme direktivs bestemmelser på disse varer, når varerne er bestemt til markedsføring i sidstnævnte medlemsstat.
- 38 I denne forbindelse bemærkes, at ifølge første og fjerde betragtning til direktiv 92/12 indebærer det indre markeds etablering og funktion fri bevægelighed for varer, herunder punktafgiftspligtige varer, og identiske regler om afgiftens forfald i alle medlemsstaterne.

- 39 Der skal desuden peges på, at der ifølge tredje betragtning til direktiv 92/83 bør fastsættes fælles definitioner for alle de pågældende produkter, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, og at det i henhold til direktivets nittende betragtning er nødvendigt på EU-plan at fastsætte, hvilke fritagelser der kan indrømmes varer, der transporteres mellem medlemsstaterne.
- 40 Det følger heraf, at fastsættelsen af, hvilke varer der er punktafgiftspligtige, og anvendelsen af fritagelser herfor med henblik på at sikre, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, skal være ens i Den Europæiske Union, medmindre andet udtrykkeligt er bestemt.
- 41 Den ensartede anvendelse af bestemmelserne i direktiv 92/83 indebærer, at en medlemsstats valg vedrørende pålæggelse af punktafgift af en vare eller dens fritagelse af en vare i princippet skal anerkendes af de øvrige medlemsstater.
- 42 En modsat fortolkning ville bringe virkeliggørelsen af det mål, der forfølges med nævnte direktiv, i fare og ville være til hinder for de frie varebevægelser.
- 43 En medlemsstat er imidlertid i denne sammenhæng ikke bundet af en anden medlemsstats fejlagtige anvendelse af bestemmelserne i direktiv 92/83 og er heller ikke frataget adgangen til at benytte den mulighed, der fremgår af 22. betragtning til direktivet og direktivets artikel 27, til at vedtage foranstaltninger med henblik på såvel at undgå enhver form for svig, unddragelse eller misbrug, der kunne opstå i forbindelse med fritagelser, som at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af disse.

- 44 Konstateringen af en sådan fejlagtig anvendelse eller vedtagelsen af sådanne foranstaltninger skal dog baseres på konkrete, objektive og kontrollerbare forhold (jf. i denne retning dom af 7.12.2000, sag C-482/98, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 10861, præmis 51 og 52).
- 45 Det fjerde spørgsmål skal herefter besvares med, at såfremt varer som den i hovedsagen omhandlede vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning er blevet anset for ikke at have været pålagt punktafgift eller for at være fritaget herfor i henhold til direktiv 92/83, hvilke varer er overgået til forbrug i den medlemsstat, hvor de er blevet fremstillet, og er bestemt til markedsføring i en anden medlemsstat, skal sidstnævnte behandle disse varer på samme måde på sit eget område, medmindre der findes konkrete, objektive og kontrollerbare forhold, der tyder på, at den første medlemsstat ikke har anvendt direktivets bestemmelser korrekt, eller medmindre en vedtagelse af foranstaltninger i henhold til direktivets artikel 27, stk. 1, er begrundet i hensynet til at undgå enhver form for svig, unddragelse eller misbrug, der kunne opstå i forbindelse med fritagelser, eller for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af disse fritagelser.

Det andet spørgsmål

- 46 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 for så vidt angår varer som den i hovedsagen omhandlede vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning skal fortolkes således, at en indrømmelse af den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse dels kan forbeholdes personer, der har anvendt disse varer som en ingrediens til fremstilling af levnedsmidler, og/eller personer, der driver engroshandel med sådanne levnedsmidler, og/eller personer, som har fremstillet sådanne levnedsmidler med henblik på engroshandel, og dels kan undergives to betingelser, hvorefter tilbagesøgningskrav

skal fremsættes inden for en frist på fire måneder fra punktafgiftsbetalingen, og hvorefter tilbagebetalingsbeløbet ikke må være under 250 GBP.

47 I denne forbindelse udtales indledningsvis, at medlemsstaterne i henhold til artikel 27, stk. 6, i direktiv 92/83, sammenholdt med dets 18. og 23. betragtning, kan gennemføre fritagelserne i dette direktiv ved tilbagebetaling af erlagte punktafgifter.

48 Det påpeges desuden, at formålet med fritagelserne i direktiv 92/83 bl.a. er at neutralisere virkningen af punktafgifter på alkohol som mellemklasseprodukt, der indgår som en bestanddel i andre handels- eller industriprodukter (dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 4, og dom af 19.4.2007, sag C-63/06, Profisa, Sml. I, s. 3239, præmis 17).

49 Det fremgår således af artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83, sammenholdt med dets 20. betragtning, at en medlemsstats gennemførelse af den i bestemmelsen fastsatte fritagelse afhænger af de omhandlede varers endelige brug.

50 Artikel 27, stk. 1, sammenholdt med 22. betragtning til direktiv 92/83, bestemmer ligeledes, at medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af fritagelserne i denne bestemmelse samt for at hindre svig, unddragelse eller misbrug.

51 I denne sammenhæng skal der ligeledes peges på, at Domstolen har fastslået på den ene side, at fritagelsen for varer, der er omfattet af artikel 27, stk. 1, i direktiv 92/83, udgør hovedreglen, og nægtelse af en sådan fritagelse udgør undtagelsen, og på den

anden side, at den mulighed, der i denne bestemmelse gives medlemsstaterne for at fastsætte betingelser, der har til formål »at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og [...] at hindre svig, unddragelse eller misbrug«, ikke kan indebære, at den fritagelsesforpligtelse, der opstilles i bestemmelsen, ikke er ubetinget (dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 50, og Profisa-dommen, præmis 18).

52 Heraf følger, at det ved denne muligheds udøvelse påhviler den omhandlede medlemsstat at påberåbe sig konkrete, objektive og kontrollerbare forhold, der viser, at der er stor risiko for svig, unddragelse eller misbrug (jf. i denne retning dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 52), og at de betingelser, som medlemsstaten har fastsat i henhold til den mulighed, der således er givet medlemsstaten, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå formålet.

53 Selv om medlemsstaterne følgelig kan gennemføre fritagelserne ifølge artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 ved tilbagebetaling af erlagte punktafgifter alt efter de omhandlede varers anvendelsesformål, kan de derimod ikke undergive anvendelsen af denne fritagelse betingelser, om hvilke det ikke på baggrund af konkrete, objektive og kontrollerbare forhold er fastslået, at de er nødvendige for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af nævnte fritagelse samt for at hindre svig, unddragelse eller misbrug.

54 Det synes dog at fremgå af oplysningerne forelagt Domstolen, at betingelserne ifølge de i hovedsagen omhandlede nationale retsfor skrifter, dvs. en begrænsning af de personer, der kan anmode om tilbagebetaling, en frist på fire måneder for indgivelse af en sådan anmodning og fastsættelsen af et mindstebeløb for tilbagebetaling, ikke er nødvendige, hverken for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af fritagelsen

i artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 eller for at hindre svig, unddragelse eller misbrug.

- 55 Det påhviler imidlertid den forelæggende ret, for hvem hovedsagen er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, der skal træffes, at efterprøve om dette er tilfældet på baggrund af de konkrete, objektive og kontrollerbare forhold, som den råder over.
- 56 Det andet spørgsmål skal herefter besvares med, at artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 skal fortolkes således, at en indrømmelse af den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse ikke kan undergives betingelser som dem, der er fastsat i de i hovedsagen omhandlede nationale retsfor skrifter, dvs. en begrænsning af, hvilke personer der kan anmode om tilbagebetaling, en frist på fire måneder for indgivelse af en sådan anmodning og fastsættelsen af et mindstebeløb for tilbagebetaling, medmindre det fremgår af konkrete, objektive og kontrollerbare forhold, at disse betingelser er nødvendige for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af nævnte fritagelse samt for at hindre svig, unddragelse eller misbrug. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet for så vidt angår betingelserne ifølge disse retsfor skrifter.

Sagens omkostninger

- 57 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 20, første led, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer skal fortolkes således, at bestemmelsens definition af »ethanol« finder anvendelse på vin til madlavning og portvin til madlavning.

- 2) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende henhører fritagelsen for harmoniseret punktafgift af vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning under artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83.

- 3) Såfremt varer som den i hovedsagen omhandlede vin til madlavning, portvin til madlavning og cognac til madlavning er blevet anset for ikke at have været pålagt punktafgift eller for at være fritaget herfor i henhold til direktiv 92/83, hvilke varer er overgået til forbrug i den medlemsstat, hvor de er blevet fremstillet, og er bestemt til markedsføring i en anden medlemsstat, skal sidstnævnte behandle disse varer på samme måde på sit eget område, medmindre der findes konkrete, objektive og kontrollerbare forhold, der tyder på, at den første medlemsstat ikke har anvendt direktivets bestemmelser korrekt, eller medmindre en vedtagelse af foranstaltninger i henhold til direktivets artikel 27, stk. 1, er begrundet i hensynet til at undgå enhver form for svig, unddragelse eller misbrug, der kunne opstå i forbindelse med fritagelser, eller for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af disse fritagelser.

- 4) Artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 skal fortolkes således, at en indrømmelse af den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse ikke kan undergives

betingelser som dem, der er fastsat i de i hovedsagen omhandlede nationale retsfor skrifter, dvs. en begrænsning af, hvilke personer der kan anmode om tilbagebetaling, en frist på fire måneder for indgivelse af en sådan anmodning og fastsættelsen af et mindstebeløb for tilbagebetaling, medmindre det fremgår af konkrete, objektive og kontrollerbare forhold, at disse betingelser er nødvendige for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af nævnte fritagelse samt for at hindre svig, unddragelse eller misbrug. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet for så vidt angår betingelserne ifølge disse retsfor skrifter.

Underskrifter